

Socialdemokratiet er og bliver offentlige besparelser af den størrelsesorden fuldstændig uacceptable, både socialt og økonomisk. Derfor er det ansvarlige svar på de udfordringer, vi står overfor, en større opsparing og en lavere skattefordel ved at låne.

Skattereformen i pinsen sikrede, at den marginale beskatning sænkes for de lavere indkomster, så det kan betale sig at yde en ekstra indsats. Dermed fortsættes linjen fra 1994 med øget beskatning af ressourceforbrug, lavere beskatning af indkomst og en begrænsning af lånefinansieret forbrug og fradragenes skatteværdi, så ejendomsprisernes himmelflugt kan begrænses, ikke mindst til gavn for unge familier, der står for at skulle etablere sig i egen bolig.

ATP-opsparingen skal også nævnes – ikke alene fordi den afdæmper det aktuelle forbrug, men også på grund af dens omfordelende virkning til gavn for fremtidige pensionister, som i deres arbejdsliv kun har haft beskedne lønindkomster.

Væksten i det offentlige forbrug dæmpes også i de kommende år, og aftalen med amter og kommuner indeholder derfor en realvækst på kun 1 pct. Det er mindre end de foregående år, hvor enhver, som har deltaget seriøst i den politiske debat, ved, at kommuner og amter har skullet indhente et serviceefterslæb fra 1980'erne og begyndelsen af 1990'erne.

Lad os forestille os, at amter og kommuner skulle nøjes med det antal medarbejdere, de havde i 1993, og det udbud af ydelser til børnepasning, ældreomsorg og sygehuse, de havde samme år. Det er selvfølgelig rent teoretisk, for reelt kunne det ikke lade sig gøre. Befolkningen havde mange forventninger, og det var blevet vanskeligere at få fremgang i beskæftigelsen. Det er nu engang sådan, at når mennesker kommer i arbejde, øges behovet for f.eks. børnepasning.

Men efter disse års nødvendige vækst i den kommunale og amtskommunale service er det nu nødvendigt at dæmpe væksten – både af hensyn til den samlede økonomi, og fordi det i de kommende år vil være vanskeligere at skaffe tilstrækkeligt med medarbejdere til mange nye stillinger i den offentlige sektor. Der vil derfor blive stillet store krav til landets kommuner de kommende år, for der skal prioriteres, og der skal findes nye veje til at imødekomme borgernes efterspørgsel efter offentlige ydelser – og vel at mærke ydelser med kvalitet, valgmuligheder og effektivitet.

Der er ikke nogen grund til at skjule, at væksten i det offentlige forbrug var nødvendig, men heller ikke, at den nu skal ned i et lavere gear. Derfor skal den koncentreres om en række højt prioriterede områder som f.eks. sygehuse, børn, ældre og folkeskolen.

Skattereformen i pinsen og aftalerne med kommuner og amter er forudsætningerne for det finanslovsforslag, der er på bordet i dag. Det er det tredje element i den strategi, der blev lagt for 1998 og for økonomien for 1999 og årene derefter. Det skal sikre, at vi holder den rigtige, den rette retning i dansk økonomisk politik.

Der er indarbejdet den nødvendige stramhed i finanspolitikken – hverken mere eller mindre. Udgangspunktet er, at vi nu for alvor kan se de positive virkninger af reformerne de sidste 5 år. Der er markant færre, hvis forsørgelse afhænger af offentlige ydelser; det kan ikke diskuteres. Der er faldende offentlig gæld, herunder statslig gæld; det kan ikke diskuteres. Der er faldende offentlige renteudgifter, herunder statslige renteudgifter; det kan ikke diskuteres.

Vi er i den gode situation, at renter og overskud falder, og derfor har vi nu mulighed for at diskutere, debattere, hvad de gode tider skal bruges til. Vores mål er tydelige: vi ønsker fortsat nedbringelse af offentlig gæld og renteudgifterne og det ganske markant, og vi ønsker bedre offentlig service. Det er vores ambition, men for at den kan opfyldes, er det altafgørende, at beskæftigelsen fortsat kan vokse i de kommende år.

Derfor skal der prioriteres i Folketinget, men ikke alene i Folketinget. Befolkningen, interesseorganisationer, kommuner og amter skal deltage i denne prioritering. Vi skal reservere et passende bidrag til afdrag på den offentlige gæld, så den næste generation ikke får overladt regningerne fra de gode tider.

Vi har EU-rekord i overskud i den offentlige sektor. Vi kan afdrage på vores gæld, og vi gør det, men det kræver fortsat mådehold og prioritering i de kommende år. Vi har en af de mest arbejdsomme befolkninger i Europa, men der skal flere ind på arbejdsmarkedet, og vi skal møblere om på vores livsarbejdstid. I de kommende år skal det gøres til alvor og mere end slagord og festtaler, at der skal være plads til alle på arbejdsmarkedet, for der er brug for alle. Der er brug for mennesker både over og under 60 år, og der er brug for mennesker både med og uden fuld erhvervssevne.